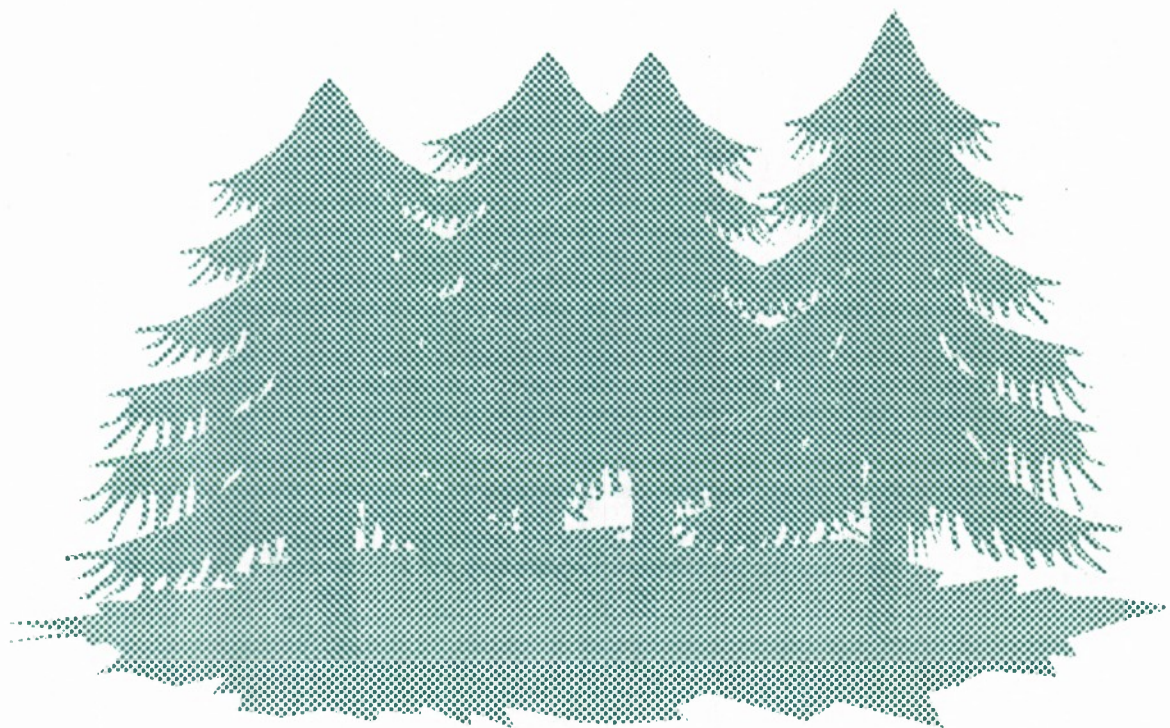

PRISLUHNI MO

GOVORICI GOZDA

INTERESNI TEDEN

20. vinotočka – 23. vinotočka 1998

*Osnovna šola
Lovrenc na Pohorju*

SOLSKA KNJIŽNICA
OSNOVNE SOLE
Lovrenc na Pohorju

UVODNIK

Šumijo gozdovi domači. Šumeli so že v pradavnini, šumijo danes in upajmo, da bodo šumeli tudi v prihodnje.

Kaj šumijo? Je njihov šelest prisrčen pozdrav gozdarju na vsakdanji poti?

Je njihovo vršanje opomin naključnemu obiskovalcu?

Je pesem gozdov večno ponavljajoča se tiha pretnja narave neukemu ravnanju človeštva? Morda pa je mehko obla melodija v vrhovih dreves prijazen nagovor našim učencem, učiteljem in strokovnim sodelavcem, ki so v teh dneh izvajali svoj pouk v prostranih zelenih učilnicah narave.

V teh dneh smo se podali v gozdove ne le zaradi izobraževalnih namenov. Bolj zavzeto, bolj mirno in bolj pozorno smo jim želeli prisluhniti. Smo jih razumeli? Trudili smo se.

Delovni naslov letošnjega interesnega tedna GOZD ni naključno izbran. V tem letu, ko praznuje gozdarska stroka na področju Maribora 50. obletnico svojega delovanja, smo vsebino šolskega interesnega tedna v celoti posvetili gozdu. To naj bi bil naš šolski prispevek jubileju. Vsak po svojih močeh in vsak na svoj način smo se vključevali v obravnavanje gozdnih vsebin. Doživljali, opazovali, spoznavali in raziskovali smo vsi. Narava – velika zelena učilnica je osvobodila učence vsakodnevnih stresov, strahov in nerveze, ki jo doživljajo ob preverjanju, tekmovanju in potrjevanju v šolskih klopeh. Učiteljem je postala zgled nevsiljivega podajanja najglobljih življenjskih spoznanj na najbolj razumljivi način – Videti, čutiti, doživeti! Opazovanje, poslušanje in sproščeni pogovori z učenci so postali spontani mostovi medsebojnega zaznavanja interesov, nagnjenj in pričakovanj. Ob oboji: učenci in učitelji so imeli v družbi strokovnih sodelavcev možnost spoznavati najnovejša znanstvena spoznanja na najbolj prefinjen način. S posnemanjem sožitja v naravi, z doživljanjem tega med vrstniki, z navezovanjem novih poznanstev in vezi med vsemi udeleženci interesnega tedna in naravo, se je stkala prefinjena tkanina najglobljih človeških čustev. Najbolj prefinjene vezi vežejo vse učence, učitelje in zunanje sodelavce, ki so bili pripravljene sodelovati. Ubrano sodelovanje je teklo nevsiljivo in spontano. Tako, kakršno je bilo, se je nakopičilo v nas z veseljem, zadovoljstvom in novimi močmi za sprejemanje raznolikosti, za spoštovanje in razvijanje le - teh.

Ob zaključku interesnega tedna ugotavljam, da smo bili uspešni, da bodo številna doživetja vseh udeležencev še dolgo odmevala po šolskih hodnikih, učilnicah, da bodo v počitnicah, ki so pred vrati, tudi domovi naših učencev polni otroškega pripovedovanja in spominov. Staršem želim, da bi imeli dovolj časa, da jim prisluhnejo, in se na željo otrok odpravijo po poti spominov in nepozabnih doživetij.

Vsem učiteljem in zunanjim sodelavcem ter ustanovam, ki so delo učencev v interesnem tednu kakor koli podprli spremljali ali vodili, se zahvaljujem. Prepričan sem, da smo na ta način ponovno uspeli obuditi v njih in v nas vseh veselje do življenja, spoštovanje do narave in voljo do razvijanja medčloveških odnosov med nami vsemi.

630*1

I. / 1

Ravnatelj OŠ Lovrenc na Pohorju
Andrej Kasjak

Prisluhnimo govorici/knj.:

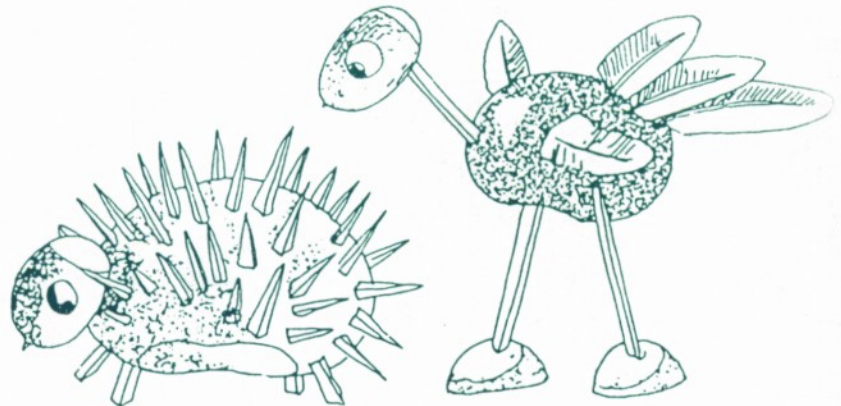
Inv: 12904/K

Kat. št. 4695 / 98

GOZDNI PLODOVI IN LISTJE

SODELUJOČI UČENCI 1. A RAZREDA

SARA JEGER	SAMO DROZG
ŠPELA GRICNIK	GREGA GRICNIK
KAJA LEŠNIK	TJAŽ HERNAH
VANJA OSOVNIKAR	MATIC BREZOČNIK
DOROTEJA OSOVNIKER	PETER BAŠADRUR
TAMARA VRENČUR	VID KRANER
LAURA RAZDEVŠEK	KLEMEN PAČNIK
VALENTINA PERNEK	TOMOTEJ ŠKRINJAR

MENTORICA: DANICA BEDENIK
SODELAVEC: VITO WALAND

MENTORICA: DANICA BEDENIK
SODELAVEC: VITO WALAND

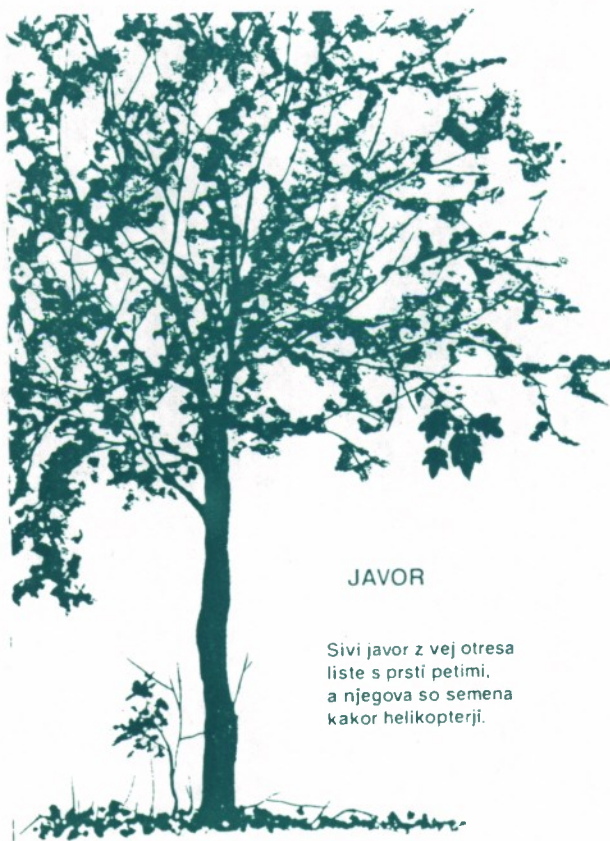
Dnevi, ki smo jih preživeli malo drugače, so potekali takole:

s torek so učenci prinesli v šolo liste listnatih in iglastih dreves, ki so jih predhodno zravnali in utežili. Iz tako pripravljenih listov so sestavljali živali in jih lepili na podlago. Skupno smo izdelali tudi akvarij in ribice v njem.

Naslednji dan so iz nabranih plodov dreves, to je iz želodov, kostanjev, orehov, izdelovali preproste predmete in živali. Deklice so nizale ogrlice in zapestnice, dečki pa so sestavljali, oblikovali in lepili najrazličnejše preproste živali in predmete. Izdelali so tudi plakat sodelujočih učencev.

Tretji dan interesnih dni smo se odpravili v gozd. Spremljal nas je gospod Vito Waland. Veliko nam je pripovedoval o gozdnih plodovih in listju. Učenci so ga z zanimanjem poslušali in ga nenehno spraševali, kar jih je zanimalo. Natrgali smo si liste kostanja, odnesli v razred in iz njih izdelali vrečke. Ob koncu tega dne smo pripravili še razstavo naših izdelkov.

Takšni dnevi so zelo prijetni za otroke, saj so ob delu zelo uživali, bili so sproščeni in čas jim je prehitro minil.

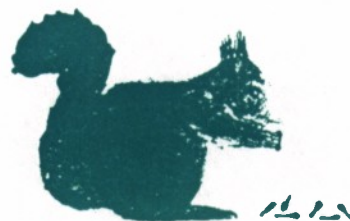

JAVOR

Sivi javor z vej otresa
liste s prsti petimi,
a njegova so semena
kakor helikopterji.

Veverica seme mlado
je kot sladko čokolado.

LISTNATI GOZD

MENTOR : Marta Kovačec

ZUNANJI SODELAVCI : Marjan Verdnik

UČENCI :

Špela Bokan

Sara Brezočnik

Barbara Čučko

Aleksander Grašič

Tina Gregurec

Aljaž Hriberšek

Samo Jaunig

Maja Javornik

Gregor Jeger

Tadeja Kajzer

Sabina Kmetec

Tina Kmetec

Laura Koder

Andrej Monetti

Lavra Pušnik

Andraž Robnik

Samo Žvikart

Ogledali smo si gozd, ga opisali. Ogledali smo si listnata drevesa in njihove plodove v domačem kraju.

Iz naravnega materiala smo likovno ustvarjali.

V torek nas je obiskal g. Marjan Verdnik. Z njim smo se veliko pogovarjali o gozdu. Prinesel nam je listje in plodove listnatih dreves, ki rastejo v našem kraju.

Z njim smo odšli na učni sprehod. Izvedeli smo veliko novega. V gozdu smo nabrali jesensko listje in plodove.

V razredu smo si uredili razstavo in pripravili listje za odtiskovanje. Plodove smo razvrstili v košarice. Ob ogledu knjig, leksikonov smo se ob sproščnem pogovoru odpočili.

V sredo smo si najprej pripravili likovne potrebščine. Oblikovali smo iz plodov in odtiskovali listje.

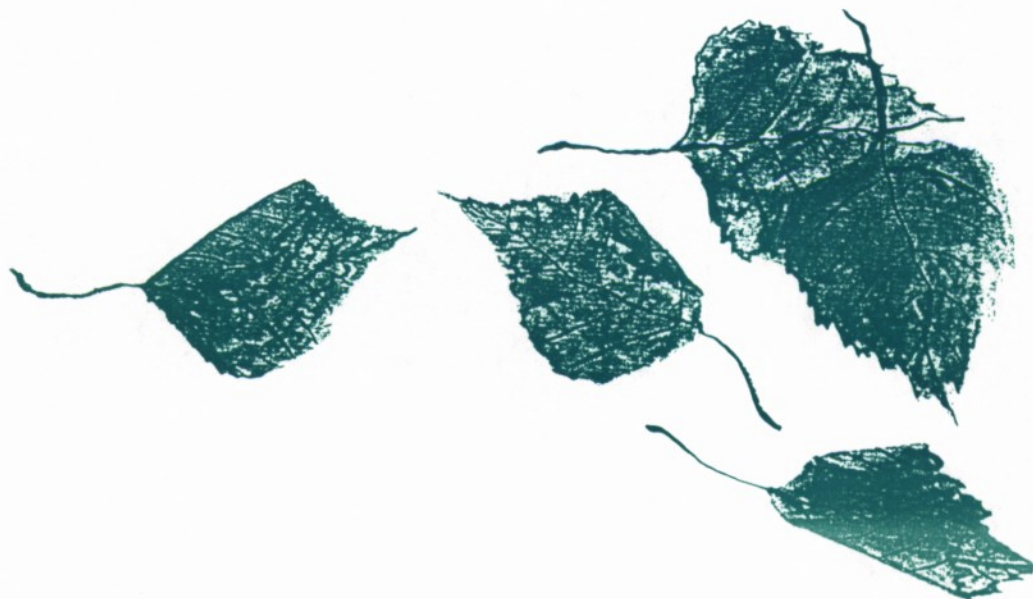
Izdelali smo plakat in ponovili vse kar smo novega izvedeli.

V četrtek smo se z velikim veseljem pripravili na razstavo.

Razstavili smo svoje likovne izdelke, plakat - JESEN MED LISTAVCI -

Sami smo se naučili nekaj kratkih pesmic o listnatih drevesih in jih predstavili obiskovalcem na zaključni prireditvi.

Imeli smo se lepo.

GOBE - GLIVE

MENTOR: Franc JAUNIG

ZUNANJI SODELAVCI : Mara BERTOSI, Boris VALAND, Vito VALAND

SO DELUJOČI UČENCI :

Rožle KRAJNC (5. A)

Tina PAPOTNIK (7. B)

Matej PODLESNIK (5. B)

Anita FLIS (8. A)

Jožek GROBELNIK (6. A)

Katarina KUŠNIK (8. A)

Angela POLC (6. A)

Tamara GRADIŠNIK (8. B)

Davorin HRIBERŠEK (6. B)

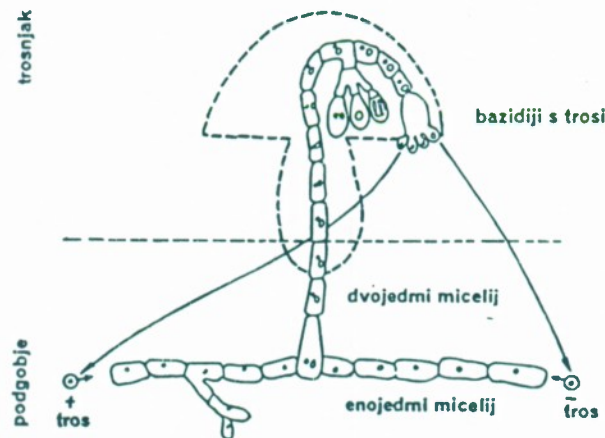
Denis ZOREC (8. B)

METODE DELA: razlaga, uporaba slikovnega materiala, praktično delo na terenu, priprava razstav

Naša skupina si je zadala sledeče naloge pri raziskovanju gliv.

ZGRADBA

Goba je plod (trosnjak) glive, katere prehrambeni del (podgobje, micelij) se razrašča pod površino zemlje ali pod skorjo drevesnih debel in korenin. Iz troska vzkali najprej micelij iz enojedrnih vlaken (hif). Po združitvi dveh enojedrnih vlaken nastane dvojedrni micelij, ki se razrašča v podgobje. Pri ugodnih okoliščinah rastejo iz dvojedrnega micelija trosnjaki - gobe.

PREPROSTA RAZVRSTITEV GLIV

ZAPRTOTROSNICE

(hrček, smrček, gomoljika)

PROSTOTROSNICE

CEVARKE

(gobani, turki,, polstenke)

LISTIČARKE

(lisičke, golobice, mušnice)

PREHRANJEVANJE

GNILOŽIVKE ali saprofiti se prehranjujejo z odmrli deli rastlin in živali.

ZAJEDALKE ali paraziti se prehranjujejo tako, da živim organizmom odvzemajo hranljive snovi.

SOŽITJE ali mikoriza je odnos med gobo in rastlino. Goba od drevesa dobi organske snovi, drevesu pa da vodo, rudnine in vitamine.

SPOZNAVANJE GOB

KLOBUK: oblika, barva, kožica, sluz, krpice

TROSOVNICA:

LISTIČI: (rob, širina, debelina, gostota, barva, razmaknjenost, pritrjenost na bet itd.)

CEVKE: (barva, oblika, širinara, dolžina, oblika luknjic)

BODICE: dolžina, barva, priraščenost.

BET: velikost, oblika, površina.

MESO: barva, vonj, okus.

UPORABNOST

UŽITNE

POGOJNO UŽITNE: če so mlade, prekuhane, pečene, jih lahko uživamo.

STRUPENE: povzročajo prebavne motnje nekatere (zelena mušnica) tudi smrt.

GOBARSKA OPREMA

OSNOVNA: košara, nož, ura, palica, primerna obutev in obleka., vetrovka, piščalka.

DOPOLNILNA: kompas, povoj, obliž, žiletka, leča.

SHRANJEVANJE IN PRIPRAVA UŽITNIH GOB

Shranjujemo jih lahko tako, da jih posušimo, zamrznemo ali vložimo v kis.

Gobe lahko pripravimo na različne načine. Ker so težko prebavljive naj bodo samo kot priloga.

Zelo dobre so pripravljene v juhi, omaki, rižoti, panirane, kot čevapčiči, golaž itd.

PA DOBER TEK!

Za še boljše razumevanje in spoznavanje, pa smo vam pripravili gobarsko razstavo in natisnili gobarsko zakonodajo, ki jo dobite na razstavi.

ŽIVALI V GOZDU

NAŠA SKUPINA

UČENCI: Mariša Brezočnik, Janko Lesjak, Klavdija Meglič, Natalija Obrulj,
Rok Rožič, Helena Hojnik, Kaja Orter, Blažka Kozikar, Maja Štibler,
Breda Slatinek, Aleksander Gornjak, Lidija Osovnikar, Blaž Arčnik,
Ivana Šlaus.

MENTORICA: Tončka Javornik.

LISIČKA JE PRAV ZVITA ZVER,
V SKALOVJU IMA SVOJ KVARTIR,
PA Z REPKOM MAHLJA,
PA S KREMPPLJI PRASKA,
PA VPRAŠA, ČE J' LOVEC DOMA...

Gozd je dom mnogim živalim in rastlinam. V našem gozdu živi mnogo vrst gozdnih živali. Te si v gozdu iščejo hrano, se prilagajajo naravnemu okolju, v njem živijo, poginejo ali pa jih uplenijo lovci. Vsaka posamezna žival se bori za svoj obstanek.

Nekoč je imela divjad v našem gozdu boljšen pogoje za življenje, kot jih ima danes. Naravno okolje ni bilo tako ogroženo, onesnaženo z različnimi vplivi zunanjega okolja.

Danes je drugače. Divjad se srečuje z vsemogočimi težavami in boleznimi. Živali so zelo prestrašene in vznemirjene. Na področju, v katerem živijo, nimajo več miru.

Kdo dela ta nemir?

Ljudje vendar!

Ob vem tem se zamislimo in si recimo:

-USODA GOZDOV IN DIVJADI JE V NAŠIH ROKAH.

-NE UNIČIMO GOZDOV!

-NE PLAŠIMO IN NE VZNEMIRJAJMO DIVJADI!

Veliko je živali, ki so ogrožene in zaščitene. Mnoge gozdne živali naredijo v gozdu veliko škodo. Teh se naravovarstveniki bojijo in jih poskušajo iztrebiti ali zmanjšati njihovo število. Veliko vlogo pri gojitvi in naravnem ravnovesju gozdnih živali imajo lovci. Ti ne le s puško ampak tudi s svojim naravnim darom in čutom za ohranitev živali in naravnega okolja skrbijo za divjad in gozd.

Vse leto skrbijo, da živalske vrste na našem območju ne bi izumrle ali se preveč razširile. Skrbijo za naravno ravnovesje med živalmi v našem gozdu.

Veliko lepega in zanimivega smo spoznali in ugotovili z našim raziskovanjem.

Živali smo si ogledali na diapozitivih, plakatih, reviji Lovec in na filmu. Obiskali smo lovsko koč LD Puščava in se pogovarjali z lovцем. Ogledali smo si lovske trofeje pri gospodu Urbancu in se z njim pogovarjali ob trofejah.

NAŠE UGOTOVITVE IN SPOZNANJA:

- v gozdu, ki obdaja naš kraj, živi mnogo vrst živali,
- živali si v gozdu poiščejo hrano in bivališče,
- nekatero živali lovci plenijo,
- veliko živali je zaščiteneh,
- na našem območju živi veliki divji petelin, ki ga lovci skrbno varujejo,
- veliko gozdnih živali je ogroženih,
- nevarni bolezni sta steklina in gamsove garje,
- lovci vzorno skrbijo za gozdne živali,
- pozimi zalagajo krmišča,
- bolne in onemogle živali lovci plenijo in so ponosni na lovske trofeje,
- veliko živali v gozdu pogine.

To so naša spoznanja in ugotovitve. Vsem nam pa veliko pomenijo besede:
VARUJMO GOZD IN ŽIVALI.

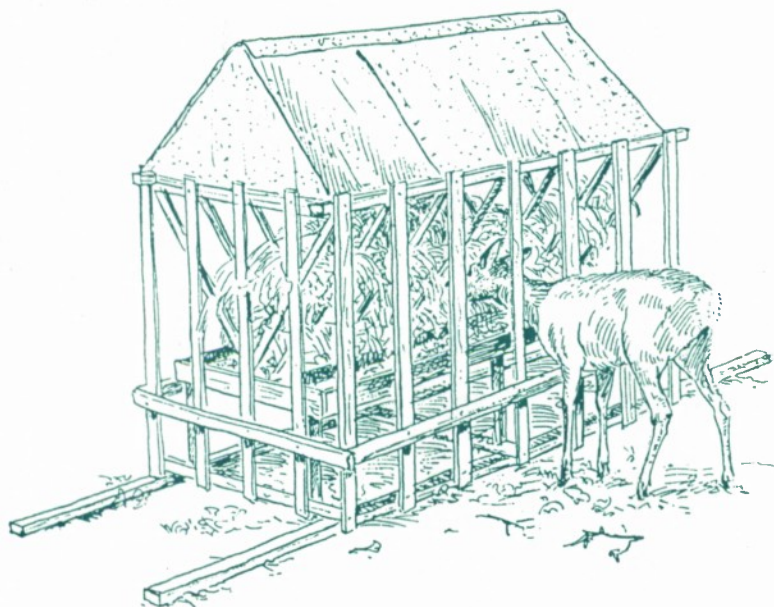
KRMIŠČA ZA DIVJAD V NAŠIH GOZDOVIH

INTERESNA SKUPINA:

Matija Švajger	5.a
Jožek Manfreda	5.b
Tadej Vaner	5.b
Primož Vračko	5.b
Margot Cink	6.a
Žan Šraj	6.a
Tadej Fekonja	6.b
Mitja Mušič	7.b
Matej Napotnik	7.b

ZUNANJI SODELAVEC: g. Aleš Forstner

MENTOR: g. Božo Fornezzi

Krmilnica za srnjad

Prvi dan smo si ogledali naprave za krmljenje jelenjadi pri Lamprehtu ob avto cesti Činžat –Klopni vrh.Lovecg. Aleš Forstner nam je razkazal krmišče in razložil način in namen krmljenja divjadi,povedal nam je,da divjad krmimo,ko nastopi zima,da lažje preživi zimsko stisko.

Za krmila uporabljamo:seno,silirane jabolčne tropine,divji kostanj in razna žita.V obdobju menjave dlake in ob prehodu iz zimske na svežo zeleno pašo moramo divjadi zagotoviti dovolj mineralov,zato ji preko solnic dajemo sol,ostale minerale pa si najde sama v naravi.

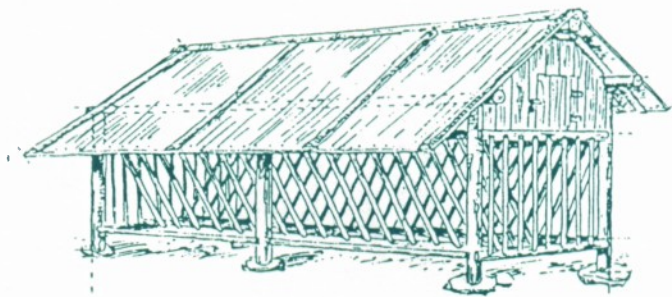
Po ogledu smo pričeli z delom v šolski delavnici.Napravili smo tri pomanjšana krmišča:-krmišče za srnjad

-krmišče za jelenjad

-krmišče za fazana in poljske jerebice

Drugi in tretji dan smo izdelovali krmišča.tretji dan smo krmišča dokončali in pripravili raztavo v šoli.

Tema je bila zanimiva,spoznali smo zopet nekaj novega.Pri praktičnem delu smo uživali.

Krmilnica za jelenjad

ZUNANJI SODELAVEC:

g.Aleš Forstner

MENTOR:

g.Božo Fornezzi

GOZDNI BONTON

AVTORJI: 12 UČENCEV 4. RAZREDOV

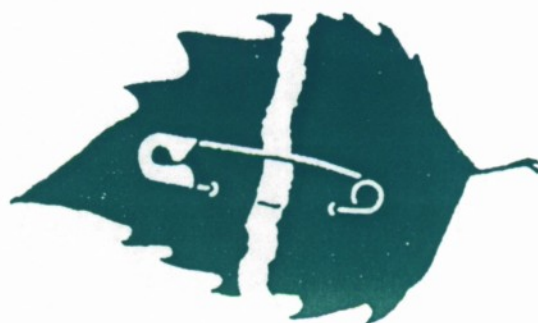
Sara Goričan
Pavel Kojc
Sara Mušič
Mitja Potočnik
Barbara Rožič
Maja Cink
Matej Gorenak
Andrejas Goričan
Uroš Grilč
Vasja Hodnik
Aleksandra Petelin
Vida Ramovš
(Nastja Koštomaj - zbolela)

Mentorica: Jerica Basle - Vivat

Zunanji sodelavki: ga. Marija Brezočnik in
gdč. Katja Podlesnik

KAJ SMO DELALI V INTERESNEM TEDNU?

- SPOZNALI SMO SE
- POGOVARJALI SMO SE O POMENU IN KORISTIH GOZDA ZA ŽIVALI, RASTLINE, ČLOVEKA, ZEMLJO
- PO KNJIGAH SMO ISKALI ZANIMIVOSTI O GOZDU IN JIH PREBRALI, KAKŠNO SMO SI IZPISALI
- RAZMIŠLJALI SMO O KORISTNOSTI IN ŠKODLJIVOSTI BITIJ ZA GOZD
- OBISKALI SMO, SI OGLEDALI, FOTOGRAFIRALI DEL PETRUNOVEGA GOZDA
- POSLUŠALI SMO, SE POGOVARJALI, SE FOTOGRAFIRALI Z GOSPO MARIJO BRAZOČNIK
- BILI SMO TUDI LAČNI, BLATNI IN ZEBLO NAS JE
- IGRALI SMO SE IGRO "ZA MENOJ"
- SESTAVILI SMO NAŠ GOZDNI BONTON
- PRIMERJALI SMO GA Z "URADNIM GOZDNIM BONTONOM"
- RAZMIŠLJALI SMO IN SE POGOVARJALI O KORISTNOSTI INTERESNEGA TEDNA
- IZREZOVALI SMO BESEDILA, SLIČICE, JIH LEPILI
- MARIKAJ SMO SI ZAPISALI IN NARISALI
- PRIPRAVILI SMO PREDSTAVITEV IN RAZSTAVO

GOZDNI REZERVAT LOVRENŠKA JEZERA

Naj bo naša učilnica narava,
naj knjige, zvezke, tablo in kreda
zamenjajo
drevesa in trave pod njimi.

Naj bodo
gozdne poti, kolovozi,
kažipoti in markacije ob njih
kazalo
v veliki enciklopediji življenja.

Naj bodo
tla pod našimi nogami prva
in nebo nad nami zadnja stran
v tej knjigi.
Vse kar je med njima
smo MI in GOZD.

LOVRENŠKA JEZERA
so ena stran -
proučili smo jih po dolgem in počez,
spoznali smo jih z vso dušo,
zadihali z vsemi pljuči in
doživeli z vsem srcem.

Začutili smo jih
kot sveži mraz na koži
in hkrati kot toplino
našega sožitja z naravo.
Poznamo jih.

So večni izziv vsemu živemu,
večni boj za obstoj,
večno naprezanje
k ravnovesju med vsem živim.

V zeleno učilnico narave smo vstopili s pomočjo mentorice Olge Kasjak. Zajemanja znanja nas je učil dipl. ing. gozdarstva Alojz Kosjek, vodja enote Zavoda za gozdove o.e. Lovrenc na Pohorju. Radovedni učenci smo bili:

Simon Brezočnik 5.a
Oskar Krajnc 5.a
Primož Paulič 6.a
Danijel Švikart 6.a
Sebastjan Vaner 6.a

Mihael Fijavž 7.a
Nina Hambrož 7.a
Eva Grilč 7.b
Marko Lesjak 7.b
Stanko Grilč 8.b

OPIS GOZDNEGA REZERVATA LOVRENŠKA JEZERA

Gozdni rezervat Lovrenška jezera se razprostira med Roglo in obema Kopama. To je eden najlepših predelov Pohorja in zavzema površino 531,17 ha. Na področju rezervata se razprostirajo travnate površine, visoka barja in nekateri vrhovi in slemena. Najvišja točka rezervata je Ribniško sedlo (1530 m nm.v.), najnižja točka pa Šinklarica (1298 m nm. v.). K rezervatu spadajo zamočvirjeni predeli Ribniškega in Lovrenških jezer.

Širše območje rezervata Lovrenških jezer je med predlogi za krajinski park. Gozdni rezervat Lovrenška jezera pa postaja jedro pohorskega krajinskega parka.

ZNAČILNE RASTLINE V REZERVATU

V Ribniškem in Lovrenškem barju rastejo pod močvirskim rušjem redke rastline, kot so:

- rjasti sleč,
- okroglosti rosika,
- črna muharica,
- navadna rožmarinka,
- gola mahovnica,
- malocvetni šaš.

Na Jezerskem vrhu je mogoče prepoznati naslednje krajevno značilne rastline:

- svišči,
- dlakave zvončnice,
- enoglavi svinjaki,
- švicarski jajčarji.

Barje ima turističen in študijsko raziskovalni značaj, Jezerski vrh pa je poleg tega primeren za rekreacijski pouk, za sprehode, razglede in nabiranje gozdnih sadežev.

OGROŽENOST REZERVATA

Gozdnemu rezervatu je najbolj nevaren mehanizirani turizem s širjenjem turističnih centrov (objektov in naprav...). Najbolj ogrožen je Jezerski vrh z okolico, notranjost rezervata pa ogrožajo tudi divje vožnje motokrosistov. V nekaterih predelih rezervata dela škodo tudi preštevilna divjad.

Da bi zmanjšali ogroženost rezervata, si strokovnjaki prizadevajo na različne načine.

Ogroženost rezervata je mogoče zmanjšati z:

- prepovedjo motoriziranega turizma;
- odpravo neorganizirane paše živine;
- upoštevanjem gozdnega bontona;
- markiranjem poti za smučarje tekače;
- z izdajo izobraževalnih brošur za obiskovalce rezervata.

Krajina, ki je danes zakoličena kot gozdni rezervat Lovrenška jezera, je doživljala poškodbe zaradi neukega poseganja človeka v naravo - skozi vsa zgodovinska obdobja. V prazgodovini se je tukaj razprostiral še pragozd, od srednjega veka naprej pa je zaradi razvoja različnih gospodarskih panog človek vse bolj posegal v gozd in ga čedalje bolj siromašil. Zaradi nemške gozdne šole, ki je najbolj cenila smrekov les, so v rezervatu iztrebljali bukev in ostale listavce. Nastali goloseki so omogočali izpiranje in zakisovanje tal, ki so se zamočvirjala. Visoki predeli rezervata so postali teren, kamor se gozd le počasi vrača, in opozarja na to, kako neizprosno trda so pohorska rastišča, pa tudi, kako vstrajen in občudovanja vreden je ta gozd.

Mentorica: Olga Kasjak

TURIZEM IN PLANINSKE POTI

UČENCI: ALJOŠA ŠTRAUS 5.A
TADEJ ZAKRŠNIK 5.A
MIRJAM ŠKROBAR 5.B
URŠKA HAZNADAR 6.A
JASMINA ŠTIBLER 6.A
KATJA PUŠNIK 7.B
PATRICIJA MAJČEN 7.B
ROK URNAUT 7.B

MENTORJA: EDITA BEČAN
ANŽEJ BEČAN

Kaj smo delali?

- ❖ Odkrili smo gozd, njegove poti, jase, jezera ... za sprehode, planinske ture, taborjenja, smučanje, sankanje in druge zimske športe, za klimatska zdravilišča.
- ❖ Spoznavali smo posebnosti gozda: izjemna drevesa, potoke, jase, razgledišča, živali in rastline. Ogledali smo si diapozitive, največ izkušenj in spoznanj pa smo dobili na dveh izletih. Z Mašinžage smo se povzpeli na Lovrenška jezera. Okolico Lovrenca pa smo spoznali na krožni poti iz Lovrenca na Koglerjev vrh, do Hožiča, nato v Slepnico in na Pušo, kjer smo si ogledali Ladejenkovo.
- ❖ Ugotovili smo, da so planinske poti pravilno markirane in opremljene s smernimi tablami.
- ❖ Pri delu in na izletih smo se fotografirali za razstavo.
- ❖ Za razstavo in za lastno uporabo smo napravili zemljevid planinskih poti in sprehodov iz Lovrenca. Želeli bi, da bi Turistično društvo namestilo v kraju za turiste podoben zemljevid. Na njem bi označili znamenitosti kraja in planinske poti, ki vodijo iz Lovrenca na Pohorje.
- ❖ Planinske poti, ki bi jih omenili:
 - Koglerjev vrh
 - Stoletna lipa
 - Sv. Ignacij in Klančnikov vrh na Rdečem bregu
 - Klopni vrh
 - Pesek in Rogla
 - Lovrenška jezera
 - Ribniška koča
 - Štiblerjev vrh in Ruta

FOTOGRAFIJA V GOZDU

UČENCI:

Adam Mikolič (5.a)
Mina Pernat (5.a)
Tamara LEdinek (6.a)
Maša Miglič (6.b)
Marko Petelin (6.b)
Rok Beigot (7.a)
Leon Kajzer (7.a)
Sašo Omerzu (8.a)
Klemen Podpečan (8.a)
Peter Potočan (8.b)

MENTOR:

Andrej Čokl

V tem kratkem sestavku bi vas radi seznanili z delom naše skupine na interesnem tednu, ki je bil posvečen gozdu.

Cilj našega dela je bil uspešno fotografiranje gozdnih motivov. Da pa bi lahko naredili lepe in kvalitetne fotografske posnetke, smo se najprej seznanili z delovanjem in sestavo fotografskega aparata ter se izurili v rokovanju z njim. Dobro strokovno podkovani smo odšli v gozd, kjer smo fotografirali naključne in dogovorjene motive.

Vsak fotografski aparat je sestavljen iz objektivna, iskala ali okularja, zaslonke in zaklopa. Nekateri fotografski aparati imajo tudi naprave za merjenje svetlobe in določanje razdalje. Spoznali smo kako potuje svetloba v fotografskem aparatu in kje nastane slika. Prav svetloba ima velik pomen pri fotografiranju. Lahko rečemo, da je za nastanek dobre fotografije najpomembnejša primerna in zadostna svetloba. Odsev svetlobe s predmetov namreč s pomočjo fotografskega aparata prenesemo na fotografski film, iz filma pa v razvijalnicah na slike.

Da naredimo dobro fotografijo torej ni dovolj že dejstvo, da imamo dobro opremo, ki jo zadovoljivo poznamo. Predvsem moramo znati rokovati s fotografskim aparatom in znati izbrati kompozicijsko ter svetlobno zanimiv motiv za fotografiranje. Vse to se lahko naučimo samo če fotografiramo, veliko fotografiramo.

Zato smo se že prvi dan prav kmalu odpravili v gozd na lov za dobrimi motivi, ki smo jih bolj ali manj uspešno fotografirali. Pot nas je vodila v Petrunov gozd in dol do Slepnice. Fotografsko je bil dan zelo zanimiv. Meglen, oblačen in celo deževalo je. Poslikali smo hudournik, zapuščen kamnolom, gobe in celo močerad nam je prišel na pot. Drugi dan je bil pravo nasprotje prvega. Lep, sončen dan. Tokrat smo se posvetili krajevnim, gozdnim znamenitostim. Vsi vemo, da so to zaščitena drevesa na Koglarjevi in Ropičevi domačiji. Povspeli smo se na Koglarjev vrh in poskušali čim uspešneje fotografirati Koglarjevo lipo ter zraščena oreh in češno. Na poti k Ropičem smo naredili nekaj posnetkov jesenskega, gozdnega listja. Pri Ropičih pa smo ovekovečili tisi in mogočen hrast. Tretji dan smo pregledali že razvite fotografije, jih pokomentirali in pripravili za rastavo.

Bilo je zanimivo. Naučili smo se, da ni vseeno kaj, kdaj in kako fotografiraš. Ujeti je namreč potrebno pravi trenutek in to še zdaleč ni lahko.

POSEBNOSTI GOZDA

Dva prava kosranja v objemu, ki rasteta na Rdečem Bregu.

Mentorica: Cvetka Arl

Učenci:

- Jernej Javornik 2.a
- Sanja Manfreda 2.a
- Miha Šmid 3.a
- Rok Vaner 3.a
- Klemen Obrulj 4.a
- Marjan Polc 4.b
- Nina Zlodej 4.b
- Rene Krajnc 2.a
- Kristina Gorenjak 3.a
- Tadej Švajger 3.a
- Peter Lesjak 4.a
- Uroš Omerzu 4.a
- Nina Polc 4.b

Naše delo je potekalo na terenu in v razredu. Najprej smo se pogovorili in obnovili splošna znanja o gozdu.

Ugotovili smo, da gozd skriva v sebi veliko posebnosti. Zanimala so nas predvsem posebna, velika, stara, ali drugače zanimiva drevesa. V gozdu in na gozdnem robu smo poiskali takšna drevesa, si jih natančno ogledali, izmerili njihov obseg, narisali in napisali nekaj povedi o njih. Največ zanimivih dreves smo odkrili na Rdečem Bregu. Posebno zanimiva se nam je zdela lipa nad Pavlakom. Krošnja je redka. Zanimiva je zato, ker je njeno deblo votlo od tal do višine 10 metrov in je še vedno živa.

Nad kmetijo Kapus raste mogočen pravi kostanj. Deblo je že močno poškodovano, stranske veje so polomljene. Obseg njegovega debela meri 860 cm. To drevo je po obsegu debela najmogočnejše, kar smo jih odkrili.

Na Ruti raste rdeči bor, zanimiv je zaradi korenin, ki so 3 m nad zemljo, kar je verjetno posledica udara zemlje pred leti.

Na Recenjaku pa se nam je zdelo zanimivo drevo »oreh – češnja«. Drevsi sta zraščeni do višine 1 m, na sredini raste češnja z lepo oblikovano krošnjo, oreh pa jo s svojimi razvejanimi vejami objema.

Mi smo poiskali le nekaj posebnih dreves. V naših gozdovih jih je še gotovo veliko.

Želimo si, da bi vsa ta mogočna in veličastna drevesa še dolgo rastle in nas razveseljevala s svojo lepoto.

SMO DEL NARAVE – OHRANIMO JO!

Odločil sem se za temo posebnosti gozda. En dan smo bili v šoli, dva dneva na terenu. Spoznali smo veliko zanimivega. Našli smo veliko, votlo drevo.

Jernej Javornik 2.a

Raziskovali smo zanimivosti gozda in se veliko naučili o gozdu. Gozd je življenski prostor, kjer živijo živali in rastejo drevesa. Gozdni bonton je to, da ne kričimo in ne preganjamo živali.

Rene Krajnc 2.a

Ko smo se peljali na Rdeči Breg, smo videli velik, debel kostanj. Objelo ga je kar devet učencev.

Tadej Švajger 3.a

Ogledali smo si lipo, stopili smo v njeno votlo deblo.

Uroš Omerzu 4.a

Drevesa smo merili tako, da smo se postavili okoli njih in se prijeli za roke.

Marjan Polc 4.b

Iskali smo najbolj zanimiva drevesa. Bila so različnih velikosti, starosti in oblik. Našli smo kostanj, ki meri 8 m in 60 cm. To delo mi je bilo všeč.

Nina Zlodej 4.b

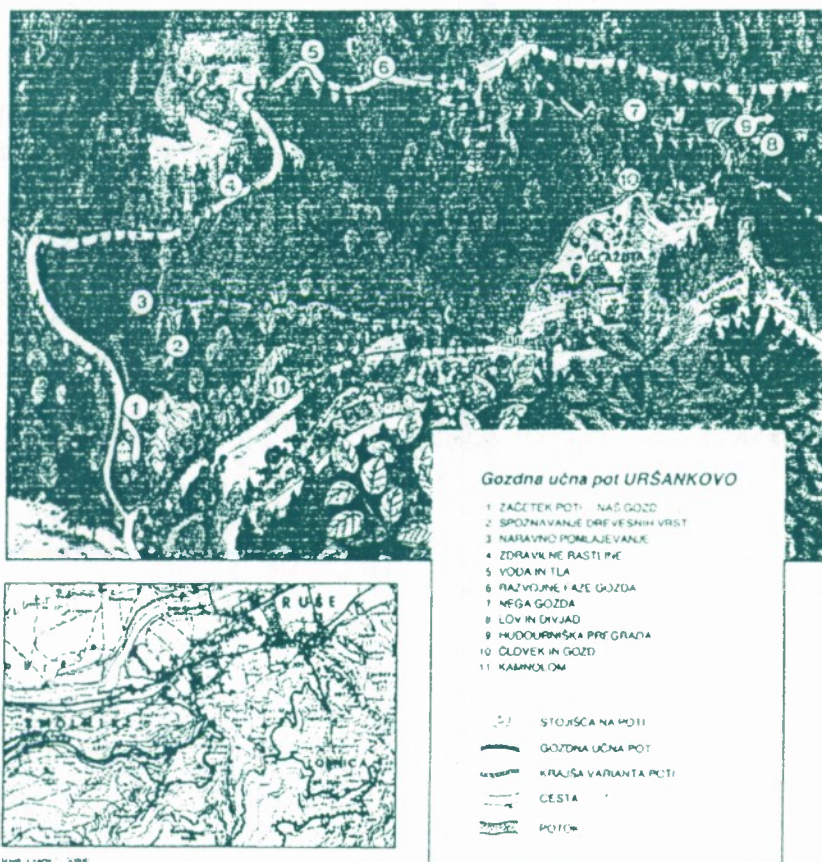
GOZDNA UČNA POT URŠANKOVO

Mentor: Irena Črešnar

Somentor: Boris Črešnar, gozdar ZGS KE Ruše

Učenci: Urška Osovniker, Nastja Abršek, Lucija Švikart, Urban Osvald, Andreja Kojzek, Špela Jodl, Neda Janjić, Zvezdana Kupnik, Uroš Goričan in Rikardo Ladinek.

Gozdna učna pot Uršankovo ima namen predstaviti sredogorski gozd in nekaj zgodovine tega območja. Na poti se srečamo s pohorskim potokom Lobnico, ki je imel v preteklosti velik pomen za razvoj gospodarske dejavnosti tega kraja. Ob potoku je bilo 23 mlinov in žag. Razvito je bilo kovaštvo, ki se je ohranilo v moderni obliki do danes (Jeklo Ruše). Ob potoku Lobnici je bila speljana drča za spravilo lesa v dolino, ki so jo začeli graditi leta 1837 na pobudo steklarja Benedikta Vivata. Drča je obratovala do leta 1958, ko so jo nadomestili s cesto. Na koncu drče je bila Vivatova steklarna – glažuta, ki je zaposlovala do 200 ljudi.

Kratek opis poti:

Začetek gozdne učne poti je pri gostilni »Muc« ob pohorskem potočku Lobničica na 300 m nadmorske višine in doseže najvišjo točko 480 m nadmorske višine. Pot je krožna in ima dve varianti, ki sta označeni na zemljevidu. Daljša varianta je dolga 3,0 km, krajša pa 1,3 km. Pot je označena tudi z znakom brestovega lista in je primerna za sprehod. Enajst stojišč je opremljenih s tablamami. Na stojiščih praktično spoznavamo gozd in njegove sestavne dele: drevesne vrste, podrast, zdravilne rastline, vodni režim, gozdna tla, povezanost gozda in živalskega sveta, ...

Dve poti vodita do vrha hrasta. Ena, da splezaš na drevo in druga, da sedeš na želod in čakaš...

Do gozdne učne poti smo prišli na dva načina:

1. na Internetu,
2. na terenu.

1. Čeprav se mogoče zdi nenavadno, smo gozdno učno pot obiskali najprej na Internetu. Zagodilo nam jo je vreme, zato nismo mogli v gozd. Kljub temu nismo vrgli puške v koruzo. Šli smo v računalniško učilnico in začeli spoznavati gozd preko svetovnega spleta Internet. Poiskali smo spletno stran Zavoda za gozdove Slovenije OE Maribor. Tam smo našli zanimivosti in med njimi gozdne učne poti na tem območju. Podrobneje smo si ogledali pot Uršankovo. Tako smo izvedeli, kaj nas čaka naslednji dan na terenu.

Naslov spletne strani: <http://www.kibla.org/org/zgs>

2. Zjutraj smo se odpravili v Ruše. Kaj, boste rekli, lovrenški otroci hodijo gledat gozd v Ruše? Ja, tako je. Tam imajo namreč gozdno učno pot in ta nas je še posebej zanimala. Gozdov imamo sami dovolj, gozdne učne poti pa ne. Z gozdarjem smo zakorakali v gozd. Spoznavali smo drevesne vrste – tudi tuje: npr. duglazijo ter tiste, ki smo jih celo sami prepoznali. Ogledali smo si naravno pomlajevanje gozda. Dobili koristne nasvete o pitnosti gozdnih voda in izvirov. Spoznavali smo razvojne faze gozda – se prijetno nasmejali ob imenih teh faz: goščča, letvenjak, drogovnjak in debeljak... Hej, ti, debeljak, počakaj me...ha,ha. Kaj? Nega gozda? Za nego dojenčka smo že slišali. O negi gozda pa še ne. Gozdar nam je tudi to pojasnil. Pogovarjali smo se tudi o lovu in divjadi. Ker smo dan prej gledali videokaseto o lovstvu in divjadi na slovenskem, smo kar cveteli, toliko smo znali povedati o tem. Do hudourniške pregrade nismo šli, nič čudnega, saj smo po »mini hudournikih« kar hodili. Zaradi obilnega dežja so bila gozdna tla namreč tudi razmočena ... čmok, čmok se je slišalo za nami. Nad Vivatovo glažuto – steklarno, smo slišali nekaj o glažutah. Ob poti proti dolini smo si ogledali še kamnolom in naštevali kamnolome, ki so pri nas v Lovrencu. Kar utrujeni smo pot zaključili v prostorih KE Ruše, kjer smo se pogreli in malicali ter prebiralali Keltski horoskop.

Naslednji dan smo urejali vtise o doživetem in pripravili razstavo. Delo je bilo zelo zanimivo in pestro. Ugotavljali smo ali bi tudi v Lovrencu lahko imeli tako pot. Menimo, da bi bila zelo zanimiva, saj imamo tudi v Lovrencu zelo zanimive in pestre gozdove, ki jih premalo poznamo, čeprav smo doma od tu. Povabili bi lahko tudi šolarje iz mest in drugih krajev, ki nimajo tako bogatih gozdov. **Morda komu v premislek?**

GOZD V ŠTIRIH LETNIH ČASIH

Petra GRDADOLNIK	2. r
Laura HREN	2. r
Valerija PEČKO	2. r
Mateja VOGRINEC	2. r
Veronika ABERŠEK	3. r
Špela DROZG	3. r
Nika OSOVNIKAR	3. r
Peter PODREBŠEK	3. r
Anja SKRBINJEK	3. r
Žana WOLFGRUBER	3. r
Uroš PRAH	4. a
Marko TRSTENJAK	4. a
David PRAPERTNIK	4. b
Alja ŠOSTER	4. b

MENTOR: Nana LADINEK

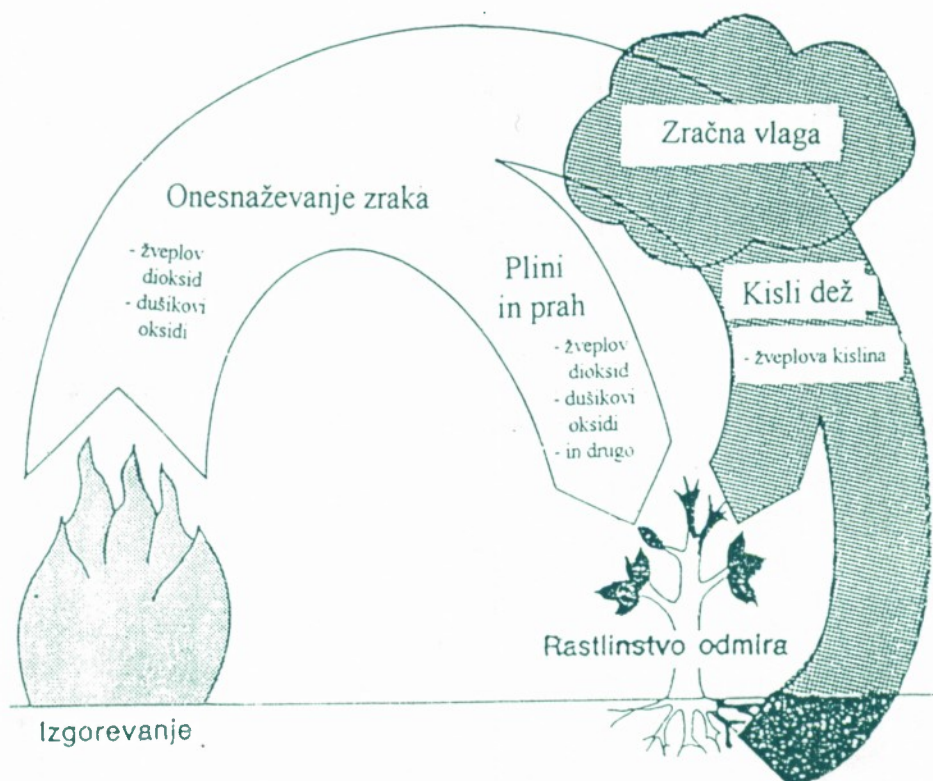
Gozd je prijeten,
je svež in zelen,
in ko je rumen,
je zopet jesen
in večkrat dežuje.

Gozd je skrivnosten
vsak večer ga
noč s temo
v stene zaklene.

Renee Kayser

O spremninjanju gozda in njegovih značilnostih v posameznih letnih časih, nam je pripovedoval gozdar, gospod Polde HREN. Otroke je zelo pritegnilo pripovedovanje o dogodkih v gozdu in tako spodbujeni so tudi sami vedeli veliko povedati o gozdu in njegovih prebivalcih. Naslednji dan je sledilo delo na terenu - gozd smo si šli ogledat tudi v živo. Otroci so od doma prinašali najrazličnejše slike, fotografije gozda in članke iz časopisov. Pregledovali pa smo tudi otroške enciklopedije o gozdu in letnih časih. Znanje, ki smo ga dobili s pripovedovanjem gozdarja, smo združili z znanjem, ki smo ga pridobili pri opazovanju gozda in prebiranju literature. V vse to pa smo vključili še slikovni material in lastne likovne izdelke, ter ustvarili plakat in razstavo. Za končno predstavitev našega dela pa smo se (očarani od resničnega) odločili za Ples listja. Skupaj z otroki verjamem, da bomo na tak način, mogoče rešili kakšno drevo; posredovali povabilo gozda: Pridružite se mi!, ter s tem osrečili par otroških oči.

PROPADANJE GOZDOV IN ZAŠČITA SOVE

Sodelujoči učenci:

1. Martin Rihter (5a)	6. Urška Mlinšek (6b)
2. Denis Goričan (5b)	7. Alenka Kasjak (7b)
3. Andraž Lamut (5b)	8. Sanja Lorenci (8a)
4. Mitja Žvikart (5b)	9. Valerija Žvikart (8a)
5. Maja Hostnikar (6b)	

MENTOR: Lamut Vesna, prof.

ZUNANJI SODELAVEC: Damjan Denac, predsednik Štajerske sekcije DOPPS

Naše raziskovalno delo je potekalo v učilnici in na terenu, kjer smo zbirali in urejali material, ki smo ga prinesli iz knjižnice in iz gozda.

Seznajali smo se sodobnimi problemi propadanja gozdov - UMIRANJE GOZDOV. Spoznali smo številne škodljive snovi, ki se nahajajo v ozračju, kot so: SO₂, NO_x, kisle padavine, ozon, težke kovine in organske delce, ki ogrožajo gozdove. Podrobno smo se seznanili z delovanjem kislega dežja in njegovimi posledicami za gozd. Spoznali smo vzroke škodljivosti na drevesnih vrstah in proučevali ostale vzroke propadanja gozdov pri nas in v Evropi, kot so na primer: učinki tople grede in škodljivosti zaradi divjadi ter neprimerne gospodarjenja z gozdovi.

Prišli smo do zaključka, da je najnevarnejši in zaenkrat najboljšežnejši onesnaževalec žveplov dioksid. Iz literature pa smo spoznali, da se je delež poškodovanega drevja v gozdovih v zadnjih letih zaradi neugodnih podnebnih razmer predvsem pri iglavcih nekoliko zmanjšal, vendar pa je poškodovanost gozdov še vedno resni problem.

V ta namen smo zapisali kar nekaj gesel o gozdu, ki nas opozarjajo na to, da je naša naloga in skrb, da ne onesnažujemo okolja in da ohranimo naše gozdove zase in za poznejše rodove.

VARUJMO NAŠE GOZDOVE !

PROŠNJA GOZDA: NE UNIČI ME !

V goste pa smo povabili tudi ornitologa iz Maribora, ki nas je podrobno seznanil z razvojem, vedenjem, dvorjenjem in prehranjevanjem ptice ujede - SOVE.

Zanimiva je bila njegova dolgoletna izkustvena predstava o sovi, tako v učilnici kot na terenu. Naša tema o sovi je bila zelo zanimiva, ker vemo, da so ujede, seveda tudi sovo, dolga stoletja neusmiljeno preganjali. V njih so videli škodljivce. To je šlo tako daleč, da se je končno v vseh kulturnih deželah na zamlji število ujed drastično zmanjšalo.

Šele v novejšem času se je odnos do ujed spremenil in tako je večina ujed vse leto zaščitena. Spoznali smo, da igrajo te ptice pomembno vlogo v življenjski skupnosti naših gozdov in polj. To pa pomeni, če želimo ohraniti ujede in s tem tudi sovo, moramo ohraniti nedotakljivo tudi njihovo živlensko okolje.

Posebno doživetje, ki smo ga imeli v gozdu, je bilo zagotovo prisluhniti petju sove ob mraku. Tako smo se pozno zvečer odpravili v gozd in s pomočjo posnetka na kaseti sovinega petja in čuka privabili glas naše lesne sove na našem področju v Lovrencu na Pohorju. Bilo je zares lepo.

Ob tem nam je bila vsem ena skupna želja, da želimo ohraniti gozdove in s tem tudi živlensko okolje sove ter pravočasno zavreti nadaljnje uničenje narave.

ČEZ DAN IZ LUKNJE VEN NE SMEM,
LUČ SLABO MOJIM DE OČEM;
PONOČI PA JE MALO PAŠE.
TRDO JE RES ŽIVLJENJE NAŠE! (Boris Miran)

NARAVA JE NAŠA PRIJATELJICA - VARUJMO JO !

ŠKODLJIVCI V GOZDU

IN

ZAŠČITA PRED NJIMI

Naše delo je potekalo v učilnici in na terenu. Odpeljali smo se v gozd pod Klopnim vrhom.

DELO V UČILNICI: - obisk gozdarja, pogovor z njim,
- pogovor o delu na terenu,
- pisanje sestavkov,
- priprava plakatov in drugega materiala za razstavo,
- ureditev razstave,
- priprava za zaključni nastop.

DELO V GOZDU: - ogled poškodovanih dreves,
- ogled zaščiteneh dreves.

RAZISKOVALI SMO: Urban Cotič, Grega Knuplež, Samo Šlaus, Suzana Cink,
Blažka Hriberšek, Iris Planinšič, Michel Žunkovič,
Lara Forstner, Roman Gričnik, Aleksandra Lesjak,
Sanja Čelofiga, Natalija Kojzek.

MENTORICA: Dragica Jamnik.

GOST: g. Lesnik.

1. dan: Obiskal nas je g. Lesnik. Pripovedoval nam je o pomenu gozda, o gozdnih škodljivcih in o tem, kako gozdarji zaščitijo drevesa. Odgovarjal je na naša vprašanja. Odpeljali smo se proti Klopnemu vrhu.

2. dan: Pogovarjali smo se o delu prejšnjega dne in pisali sestavke. Pripravili smo material za plakate in razstavo.

3. dan: Izdelali smo plakate in uredili razstavo. Pripravili smo se za zaključno prireditev.

Včeraj zjutraj je prišel k nam gospod Lesnik. Pripovedoval je o škodljivcih v gozdu. Izvedeli smo, kako gozdarji zaščitijo drevesa. Ko nam je vse razložil, smo šli s kombijem proti Klopnemu vrhu. Tam smo si ogledali, kako živali uničijo drevesa. Nekatera drevesa so bila trhla, manjša drevesa so bila brez vršičkov. Videli smo tudi ograjene mešane gozdove, ki jih srne, jeleni in gamsi ne morejo doseči, ker je ograja previsoka. Ograjena so bila mlada drevesa. Videli smo smreko z rjavimi iglicami.

Blažka Hriberšek, Suzi Cink, Iris Planinšič

Gospod Lesnik je povedal, da niso samo živali škodljivci v gozdu. Tako jih je imenoval človek. Tudi veliko drugega je povedal. Potem smo se odpeljali na Klopni vrh do ograjenega gozda. Izvedeli smo, da tam gozdarji opazujejo, kaj se zgodi, če jeleni in divji zajci ne pridejo do mladih dreves.

Na Klopnem vrhu smo videli jelke s poškodovanim lubjem. Poškodovali so jih jeleni. Gamsi pojedjo drevesne vršičke. Videli smo veliko mravljišče.

Roman Gričnik, Michel Žunkovič

Jelen je škodljivec, ker trga lubje. Majhni hrošči so tudi škodljivci. To je lubadar. Lubadar ima ličinke pod lubjem. Škodljivec je tudi majski hrošč. Srna je tudi škodljivec, ker je liste in objeda vršičke dreves. Škodljivec je tudi človek.

Samo Šlaus

Videli smo gozd, ograjen z ograjo. Z nami je bil direktor gozdne uprave. Pokazal nam je trhlo drevo. Človek je dal nekim bitjem v gozdu ime škodljivci. Jesen je prišla. Vse listje v gozdu je odpadlo. Ogledali smo si poškodovano smreko.

Urban Cotič, Grega Knuplež

Škodljivci so nekatere živali imenovali ljudje. Lubadar napade drevo, če je oslabelo. Tako drevo je treba podreti in ker les ni najboljše kvalitete, ga uporabijo za izdelovanje celuloze. Srne pojedjo vršičke mladim drevesom. Zajci pozimi glodajo lubje dreves. Srne in zajci potrebujejo hrano in tako poškodujejo drevesa. Če jih ni veliko, gozda ne uničijo.

Sanja Čelofiga

Tudi človek lahko škoduje gozdu. Škoduje na poseben način. Škoduje mu, ko odmetava odpadke. Če poseka preveč dreves, je tam golo in voda odnaša zemljo. Človek je zgradil veliko tovarn. Tovarne uničujejo gozd z dimom in plini. Tudi človek je gozdni škodljivec.

Lara Forstner

Gozdu moramo pomagati. Blizu Klopnega vrha imajo okoli gozda ograjo, da srnjad ne uniči dreves. Nekatera drevesa zavarujemo, tako da damo okoli plastiko, ki čez pet let razpade. Posekati moramo bolna drevesa. Vršičke dreves gozdarji namažejo z belo snovjo. Podrta drevesa odpeljejo iz gozda.

Tudi nekatere živali so koristne in pomagajo gozdu. Pojedjo druge živali, ki gozd uničujejo.

Aleksandra Lesjak

SMREKOV LUBADAR

- škodljivec smrekovih gozdov

Vse je v resnici malo drugače!
pridi in razišči, da bo ta miselni vzorec dobil drugačno podobo!

mILENA pEČNIK

In kdo se je odločil raziskovati?

Sami mladi raziskovalci, ki so vneto, zagnano in natančno sodelovali:

Neža Forstner 2.r
Matic Gričnik 3.r
Dejan Brezočnik 4.a
Davorin Kušnik 4.a

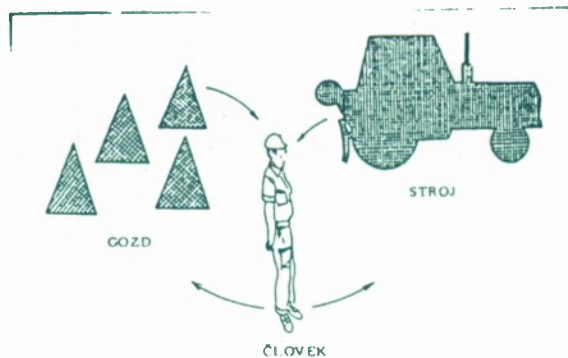
Ignac Heinschko 2.r
Denis Javernik 3.r
Blažka Črešnar 4.a
Sara Šiker 4.a
Gregor Tinče 4.a

Natalija Polc 2.r
Denis Kranjc 3.r
Sabrina Damiš 4.a
Lea Šraj 4.a

SEČNJA IN SPRAVILO LESA

UČENCI: Natalija FLAKUS, 5.a
 Nina KARNIČNIK, 5.a
 Rok PLANINŠIČ, 5.b
 Marcel DITMAJER, 6.b
 Simon ŠUMER, 6.b
 Matjaž MANFREDA, 7.a
 Aleksander PAJTLER, 7.a
 Alen SKAČEDOVNIK, 7.a
 Žiga ŠUMER, 8.a
 Aljoša VEZJAK, 8.b

Mentorica: ga. Frančka JESENIČNIK
 Sodelavca: g. Stanko URNAUT
 g. Jure PAJTLER

Človek vodi, usmerja in odgovarja za delo. Vplivi; človek, stroj in gozd se prepletajo. Stroj lahko poškoduje ali uniči oboje. Gozd pa je močan dejavnik, ki močno vpliva na naše življenje.

Podiranje drevesa delimo v naslednje glavne delovne operacije

- A - Izbira smeri podiranja
- B - Čiščenje oklice drevesa in smeri umika
- C - Obdelava korenovca
- D - Izdelava zaseka
- E - Podžagovanje in oblikovanje ščetine
- F - Klinjenje in naganjanje drevesa
- G - Umik ob padcu drevesa
- H - Sproščanje obviselih dreves

PRVI DAN

V torek, 20.10. smo si ogledali podiranje dreves v gozdu.

S kombijem smo se odpeljali na Klopni vrh. Pobočja so porasla z mešanim gozdom, zato je bil čudovit razgled na tople jesenske barve. Na klopnem vrhu pa prevladuje iglast gozd, v katerem so večinoma smreke. Ko smo prišli na vrh, smo opazovali delavce pri delu. Eden izmed njih nam je pokazal, kako se podre drevo. Najprej je pogledal smer, kam bo drevo padlo, nakar je naredil zasek vanj in jo z motorno žago odrezal. Na težje dostopnih mestih pa si pomagajo z »zajlo«, katero vleče traktor.

Podrtemu drevesu odžagajo veje. Tako pripravljen hlod spravijo do roba ceste, od tu jih s kamioni odpeljejo v dolino v skladišče ali podjetje, žage. Gospod Urvavt nas je pripeljal do šole, mi smo se mu zahvalili in odšli domov.

Marcel Ditmajer, 6.b

Prvi dan smo se imeli zelo dobro. Obiskali smo gozdne delavce na delu in izvedeli mnogo zanimivosti o gozdnem svetu. Na delu smo videli delavce in traktor usposobljen za delo v gozdu, nato smo se odpeljali na Klopni vrh, kjer smo pomalicali in tudi poklepetali. Po malici smo se odpeljali na delovišče, kjer smo opazovali usposobljen traktor z vitlo na daljinsko upravljanje. Naš delovni dan se je končal, ko smo se živi in zdravi vmili v šolo.

Aleksander Pajtlar, 7.b

DRUGI DAN

Zapeli smo si pesem: Moj ata je holcer, oj holcer sem jaz, on drevje podira, veje pa jaz. Zanimivo je bilo, ko smo odšli na domačijo Grobelnik, saj smo tam vsi fantje pomagali delati. Pri delu smo se zelo zabavali.

Ajloša Vežjak, 8.b

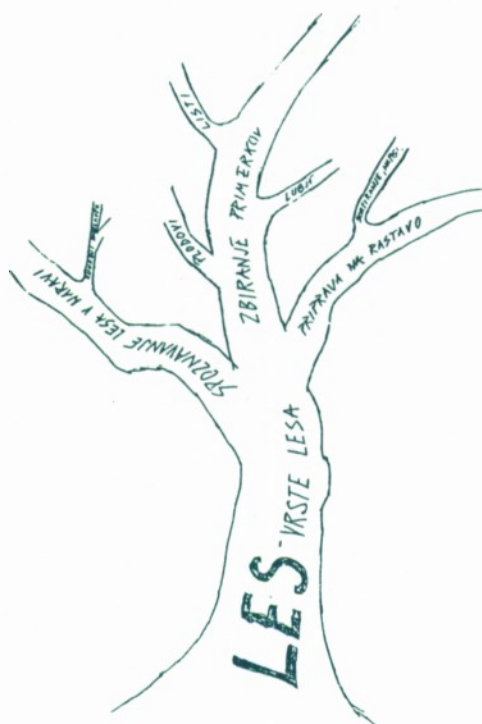
TRETJI DAN

Čaka nas delo v učilnici. Pripravili smo razstavo in točko za predstavitev v telovadnici. Interesni teden je bil poučen in zanimiv. Zelo všeč nam je bilo, da smo bili veliko na terenu.

CILJI RAZISKOVALNEGA TEDNA:

- učenci smo raziskovali medsebojno povezanost med človekom, gozdom in strojem,
- spoznali smo potrebno orodje in pripomočke pri sečnji in izdelavi lesnih izdelkov,
- opazovali smo delavca pri podiranju in obdelavi lesa,
- seznanili smo se z varnostnimi sredstvi, ki jih delavci uporabljajo pri svojem delu,
- opazovali smo spravilo lesa s traktorjem do najbližje ceste,
- zbrali smo razstavni material.

VRSTE LESA

UČENCI:

MARKO OSOVNIKAR, 5.A	MIRAN GROBELNIK, 5.B
MIHA ARIH, 6. A	MARTIN HREN, 7. A
MATEJ VIDEČNIK, 7.A	TOMAŽ VRANC, 7.A
VOJKO PEČKO, 7.B	ROK SOJČ, 7.B
MOJCA ČREŠNAR, 8.B	REBEKA ROBIČ, 8.B

MENTORICA: JOŽICA PERNAT

Tokrat smo v dnevih interesnih dejavnosti našo vsakdanjo učilnico v šoli, zamenjali z zeleno, mogočno in skrivnostno učilnico – NARAVO.

Pot nas je vodila v gozd, saj je bil naš interes spoznati različne vrste lesa. Sveži zrak, vonj po gozdu in hoja, nas niso prav nič spominjali na običajne šolske dni. Kljub sproščenosti, smo radi prisluhnili razlagi našega zunanjega sodelavca Saša Pernata, ki nas je vodil po gozdu in nas seznanjal z različnimi vrstami dreves in njihovimi značilnostmi.

Ob vsakem predstavljenem drevesu smo nabrali njegove liste, plodove in lubje, kar smo uporabili za razstavo, ki je hkrati tudi zaključek našega dela.

Postanite za trenutek tudi Vi del narave!

DRVARSKA

» Šel bom v planino, ko stori se svit,
da si nasekam drvi za pozimi
in krivin za sani, da z njimi
mahnem jo v breg, ko do pasa nasiplje
snega nam v hribe in nraz zaškriplje,
da bode pokalo drevje po hostah.

Dolgo si, bukev, tu rastla na samem,
lepa je zrastle ti glava in gosta—
danes sem prišel, da ti jo vzamem.«

In kot da jemlje od njega slovo,
enkrat z očmi še premeri drevo,
srajco na prsih razpne si potem
in tih na zemljo poklekne ob njem:
kakor da v srcu mu zanj je težko.

Janko Glazer

DOMAČA OBRT

SODELUJOČI UČENCI:

DENIS ŽVIKART 5.a
NINO POLAJNER 5.a
MIŠA KASJAK 5.b
JOŽE BENKIČ 6.a
MARINKA HREN 6.a
UROŠ HRIBERŠEK 6.a
NINA KRAJNC 7.a
MATEJA KOVAČEC 7.b
BARBARA KOVAČEC 8.a
MATEJA GARNEŠ 8.b

MENTORICA:
DARJA MIGLIČ

Domače obrti so bile v stoletjih nenehnega razvoja neposredno povezane s kmetijstvom ter drugimi gospodarskimi panogami podeželja, trgov in mest. Zato so del naše kulturne dediščine. Mnoge izmed njih žive še danes, z njimi se ukvarjajo zadnji prenašalci bogatih znanj in žlahtnega izdelovanja na mlade generacije.

V skupini nas je bilo deset raziskovalcev. Počutili smo se kot pravi raziskovalci, saj smo bili veliko na terenu, spoznali veliko zanimivih stvari, veliko prijaznih ljudi in seveda veliko tega kar smo se namenili raziskovati.

Najprej smo se lotili teorije s pomočjo katere smo izvedeli nekaj več o domači obrti in kulturni dediščini. Omeniti je treba, da so nas tokrat zanimali samo doma narejeni leseni izdelki (grablje, zaboji, košare, lesene sklede...).

Ko smo s tem končali in bili bogatejši za ta spoznanja, smo odšli med ljudi – domače obrtnike. Vsi, ki smo jih obiskali, žal vseh nismo utegnili, so nam pokazali kako in kaj izdelujejo. Pri posameznikih smo preživeli kar nekaj ur.

OHRANIMO DOMAČO OBRT

S tem projektom smo vam hoteli pokazati, da stara obrt v Lovrencu na Pohorju še zmeraj živi. Gre za obrt, ki bi ji lahko rekli tudi rokodelstvo. Obiskali smo samo tiste obrtnike, ki delajo ročno kar pomeni, da se ne poslužujejo nikakršnih sodobnih strojev.

Odkrili smo stare delavnice, opremljene z orodji izpred petdeset in več let.

Žalosti nas dejstvo, da ima le malokdo od teh mojstrov domače obrti naslednika, ki bi nadaljeval to delo. Mladim se zdi to delo nepotrebno, dolgočasno in zamudno. Nekaj tega je že šlo v pozabo. Danes v Lovrencu ni več nobenega čevljarja in coklarja, čeprav jih je bilo včasih kar nekaj.

Lahko rečemo, da smo veliko videli in veliko slišali in zopet vemo nekaj več o našem kraju in naših Lovrenčanih.

Upamo, da smo s tem projektom in razstavo vzbudili zanimanje za našo domačo obrt in v marsikom prebudili spomine na stare, »dobre« čase. Upamo tudi, da bodo prišli časi, ko bomo ponosni na to, da uporabljamo ročno izdelane cokle, grablje, zaboje, sklede in podobno.

GLAŽUTE

Tja bi šel, kjer pozabljen je in razsute
samevajo pohorske naše glažute
(mojih prednikov priče, kjer glažarji kremen talili
so v čaše pojoče in vroče krvi z drvarji se bili) -
zdaj samo še tiho pod jelšami temnimi v senci
pohlevni in skriti šumijo mimo studenci.

In pašniki gorski molčijo okoli, po sončnih robih
počasi odcveta arnika v dolgih poletnih dneh ...

Janko Glazer

Sodelujoči učenci:

- Žiga Hambrož
- Sonja Hojnik
- Špela Osovniker
- Klara Prah
- Peter Rihter
- Sanela Kajtazovič
- Marko Pušnik
- Jure Sojč
- Maja Hren
- Mihela Žvikart

Mentorica: Nataša Poropat

Naša skupina je raziskovala stare pohorske glažute. V torek smo odšli v Maribor v muzej, kjer nas je vodila gospodična Tina. Predavala nam je o steklu v preteklosti in v današnjih časih.

V sredo nas je obiskal gospod Klančnik, gozdar iz Podvelke, ki nam je prav tako povedal marsikaj zanimivega o glažutah ter nam tudi pokazal nekaj izdelkov iz starih pohorskih steklast.

Četrtek je bil namenjen predvsem pisanju poročila ter pripravljanju razstave. Morali pa smo se pripraviti tudi na predstavitev našega dela za zaključno prireditev.

Prve glažute so začeli graditi že v 18. stoletju. Postavljali so jih sredi velikih divjih gozdov, saj so potrebovali veliko lesa za gorivo v talilnih pečeh, pri gradnji glažut, drč, stanovanjskih hiš, izdelavi kalupov, zabojev za pakiranje stekla in drugo. Les je bil takrat skoraj zastoj.

Steklarski izdelki so vedno bolj izpodrivali lesene, glinaste in kovinske. Izdelovali so steklenino za vsakdanjo rabo v kmetijskih in meščanskih hišah iz brezbarvnega, zelenega ali gozdnega, modrega, pa tudi drugega stekla. To so bile steklenice, kozarci, posoda, šipe in drugi izdelki.

Svoje izdelke so prodajali po naših krajih in v sosednjih deželah, večino pa so preko Trsta izvažali na Beneško, v Grčijo, v Turčijo, v Malo Azijo, v Egipt in celo v Ameriko. Steklenino so šteli in zaračunavali po kopah. Kopa ali šok je štela 65 kosov. Zelo dragocene izdelke pa so šteli po kosih.

V steklarnah so delali razni delavci: steklarji, drvarji, kurjači, drobilci kamnov, talilci, kovači, lončarji, zavijalci stekla, mizarji, modelarji, pepelarji, steklorezci, steklobrusci, graverji, stekloslikarji in drugi.

Umrljivost steklarjev je bila velika. Poklicni boleznici sta bili tuberkuloza in silikoza. V glažutah je delalo tudi zelo veliko otrok, mlajših od 14 let.

Na lovrenškem področju so delovale tri glažute:

- steklarna Langersvald na Recenjaku,
- Zemličkova, pozneje Vivatova steklarna v Lamprehtovem gozdu pod Klopnim vrhom in
- Andrejeva steklarna v trgu Lovrencu na Pohorju.

Prva je bila Pokova steklarna na Recenjaku, v hiši št. 63. Delovala je od 1790. do 1804. leta. Potem jo je odkupil Anton Langer, ki jo je štiri leta kasneje preselil malo višje v Langerjev gozd, dobila je ime Langersvald. 1815. leta je Langer umrl in glažuto je kupil Rajmund Novak, 1827. leta pa Benedikt Vivat. Ta steklarna je obratovala celih 56 let. Izdelovali so vse vrste navadnega in svetlega stekla, steklene šipe, steklenice, kozarce, kristalno steklo, rubinsko steklo. V Langersvaldu je bilo pravo steklarsko naselje, kjer je živelo 200 delavcev. Tja je iz Lovrenca vodila pešpot glažarica, ki obstaja še danes.

1827. leta sta družabnika Čeha Venčeslav Zemlička in Jožef Kumpl postavila steklarno ob Lamprehtovem potoku, Lamprehčici pod Klopnim vrhom na Činžatu. Po dveh letih jo je odkupil falski graščak Liebman, od njega pa jo je kupil Benedikt Vivat. Ker je bila glažuta na težko dostopnem kraju, jo je Vivat leta 1837 preselil nižje, v Ruše ob Lobnico. Izdelovali so steklene šipe, brušeno steklo ter umetnisko izrezano steklo. Na temeljih te glažute je bogat mariborčan Fišer postavil žago - Fišerjeva žaga.

Celjan Maksimilijan Andree, doktor prava, je leta 1833 zgradil steklarno ob Radoljni, na mestu, kjer je danes penzion Pohorje. Pred tem so bile tam fužine. 1841. leta je steklarno kupil mariborčan Tappeiner, ki je 1850. leta postal tudi lovrenški župan. Steklarna je izdelala 1600 steklenic dnevno ali 600.000 letno. Zaposlenih je bilo od 100 do 110 delavcev. Izdelovali so vse vrste stekla. Večino steklenine so izvažali v Italijo in Turčijo. 1853. leta je steklarno kupil Janez Wohak, za njim pa Jožef Kasal. 1888. leta je morala steklarna prenehati z delom zaradi pomanjkanja goriva. Les se je namreč strahovito podražil. Enaka usoda je doletela tudi druge steklarne.

O vsem tem veliko pripoveduje potomec enega znanih pohorskih steklarjev, magister farmacije, Franc Minařik v knjigi Pohorske steklarne.

NAVADE, OBIČAJI, VRAŽE V POVEZAVI Z GOZDOM

UČENCI:	Anja ŠVIKART	2. r
	Rok KRAJNC	2. r
	Martin TINČE	2. r
	Tina BRUNČKO	3. r
	Kaja KAJZER	3. r
	Jan KMETEC	3. r
	Boštjan KOP	3. r
	Šimen KRAJNC	3. r
	Uroš ŠIKER	3. r
	Igor GORIČAN	4. a
	Sandra GORENAK	4. a
	Ines ČREŠNAR	4. b
	Mojca VRAČKO	4. b

MENTOR: Hilda LADINEK

Od nekdanj je človek slavil razna drevesa, jih po božje častil, jih posvečal raznim bogovom in jih spoštoval kot svete. Z vero v moč drevesa in raznimi čarodejnimi dejanji je poskušal pridobiti srečo, se izogniti nesreči, zvedeti za prihodnost, uganiti vreme in izprositi zdravje. Poskušal je vplivati na naravne sile - pospešiti prihod pomladi, pregnati hudo uro z zorečih polj, pomagati soncu v njegovi zimski bitki s temo in pregnati uroke, ki povzročajo bolezni.

Cilji: Naša skupina je želela izvedeti nekaj več o navadah in običajih gozdnih delavcev in lovcev - o njihovem delu in življenju v gozdu. Gozd pa ni le lep in bogat - v njem so tudi skrivnosti in čari dreves in gozdnih duhov, (bitij.)

Potek dela:

1. Delo je potekalo največ na terenu, kjer smo se pogovarjali s starejšimi krajani. Naši sogovorniki so bili nekdanji "holcarji", logarji, kmetje in lovci. Povedali so nam veliko lastnih doživetij. Zvedeli smo kdaj in kaj so delali v gozdu, kakšna je bila njihova hrana, kje so stanovali med tednom, kako so bili oblečeni itd. Poizvedovanje je bilo zelo doživeto in zanimivo. Vsem sodelujočim se najlepše zahvaljujemo.
2. Drugi del našega dela je imel bolj teoretičen značaj. Prelistali smo knjigo Dušice Kunaver "Čar lesa v slovenskem izročilu". V tej knjigi smo spoznali veliko zanimivega o posamezni vrsti drevesa, o čarodejni in zdravilni moči dreves, o uporabnosti lesa ipd. Vsebina knjige nas je zelo pritegnila in jo vsem toplo priporočamo, saj živimo sredi najlepšega Pohorja, med zelenimi, mogočnimi in čudežnimi drevesi.

Učenci in mentorica

Gozd v slovenski književnosti

Učenci:

- Karin Cink 5.A
- Mateja Fijavž 5.A
- Uroš Kranjc 5.B
- Goran Hartman 7.A
- Maja Kosjck 7.A
- Anja Slaus 7.A
- Aljoša Šiker 7.B
- Sašo Lah 8.A
- Andrej Šlaus 8.B
- Gregor Zinrajh 8.B

Mentorica: Zdenka Jakop

Poezija in proza o gozdovih

Gozd je kar pogosta tema v slovenski književnosti. Pogosteje se pojavlja v poeziji kot v prozi. O gozdu je prepeval že ljudski pevec Jurij Vodovnik. Pesnik Janko Glazer je zelo rad pisal o gozdovih, o Pohurju, o pohorskih fratah, o ciprošu, ki cveti na obronkih naših pohorskih gozdov, o arniki, o košatih bukvah.

Domotožje

Tja bi šel, kjer naše bukve košate
same zase stojijo,
tja čez samotne naše frate,
tja čez poletne planinske trate,
kadar po arniki bridki dišijo.

Tam bi med bujno zelenje se ulegel
in bi vse žalostne misli izpregel
in bi jim rekel: Adijo!

Seveda so o gozdu pisali tudi mnogi drugi pesniki. Na primer Srečko Kosovel, ki pa je seveda - kot pesnik Krasa - pisal o kraških borih.

V tem tednu smo prebirali pesmi in prozo o gozdovih. Tudi sami smo jo ustvarjali. Pri tem smo se spomnili na sprehode, na gozdne sadeže, na doživljanje in igre v gozdu. Svoje pisanje smo popestrili in polepšali z ilustracijami in fotografijami. Pripravili smo razstavo in tako predstavili delo naše skupine.

Izbrana tema : KIPARSTVO

PROGRAM DELA

Namen in cilji :

1. Iskanje lesenih kipov in znamenj v Lovrencu na Pohorju
2. Pregled kratke zgodovine ustvarjanja z lesom, s poudarkom na domačih umetnikih in rokodelcih.
3. Praktično delo z lesom / rezljanje, sestavljanje, klesanje -odvzemanje, dodajanje/
4. Pomoč mentorja - rezbarja pri klesanju kipov
5. Vzbujanje domiselnosti, kreativnosti, izvirnosti in fantazije pri delu
6. Razvijanje ljubezni do narodne in kulturne dediščine ter ohranjanje tradicije rezbarstva in podobarstva na slovenskem.
7. Ekološka zaščita lesenih izdelkov ter restavratorstvo lesenih kipov in znamenj.

SEZNAM UČENCEV OD 5. - 8. RAZREDA (10 uč.) :

JASMINA PETELIN (5.a)
URŠKA PLEMENITAŠ (5.a)
ŠPELA GAŠPARIČ (6.a)
DANIJELA GORENAK (6.a)
NIKO SLATINEK (6.b)
MATEJ PAULIČ (6.b)
JAN GRADIŠNIK (7.a)
MARKO RAUH (7.a)
MITJA ŠPES (8.a)
KLAVDIJA AHEJ (8.b)

MENTORJI:

- rezbar gospod ŠENVETER iz Bistrice ob Dravi
- kipar Darko DOLINŠEK iz Ruš
- likovna pedagoginja Irena ZUPANIČ

URESNIČEVANJE ZAMISLI:

- razdelitev učencev v dve skupini (po spolu)
- pregled kratke zgodovine kiparstva
- koordinirano delo po skupinah, s pomočjo mentorjev
- skupne priprave na zaključno prireditev s spremljajočo razstavo
- razstava izdelkov iz lesa, ki so jih ustvarili učenci in kipar Darko Dolinšek

PRIPOMOČKI :

- Lovrenc skozi stoletja, tuja literatura o kiparstvu in rezbarstvu, slikovni material, predmeti domače obrti, nakit z lesenimi elementi...

MATERIAL ZA DELO :

- dve debli lipovine, rezbarska dleta, motorna žaga, lesena kladiva :
- lesene kroglice, vrvice, žica, barva za les, lubje, storži, veje, suho listje, lepilo...

TRAJANJE PROJEKTA :

16 - 20 ur (od 20. - 23. 10.)

KRAJ DOGAJANJA :

- Lovrenc na Pohorju
- likovna učilnica
- učilnica za tehnični pouk/ prostor pred učilnico/
- razstavišče v šolski avli

1.DAN

RAZISKOVALNO DELO (VSI):

Iskanje lesenih kipov in znamenj v kraju (pomoč učencev)

Pregled zgodovine kiparstva z ustrežno literaturo. Priprava operativnega načrta za delo v dveh skupinah (dečki in deklice). Priprava ustreznega materiala za delo

2.DAN in 3.DAN

a) KIPARSKO DELO

(prostor pred šolo)-(dečki od 5.do 8.r/5 učencev/ 2 skupini / 2 + 3 uč.)

Klesanje lesene gmote-(lipovina). Človeška figura-(stilizacija, stojnost).

Načini dela-demonstracija. Uporaba orodja za rezbarstvo.(pomoč pri delu-mentor/rezbar).

b) LESEN NAKIT / plastično oblikovanje

(učilnica za tehnični pouk)-(dekllice od 5.do 8.r.-5 učenk / individualno delo)

Nizanje lesenih kroglic, ki jih lahko pobarvajo. Dopolnjevanje z vozlanjem, kvačkanjem in žico. Izdelava scenskih elementov za zaključno prireditev.(pomoč likovne pedagoginje)

4.DAN

Vsi udeleženci pripravimo skupno razstavo izdelkov v šolski avli ter ovrednotimo nastale izdelke. Goste povabimo na razstavo kipcev in mask kiparja Darka Dolinška.

Odkrivamo nove možnosti za nadaljnje delo.

Izbrana tema:

B O N S A J I -

MINIATURNA DREVESA

V POSODAH

Mentor:
MONIKA NOVAK

Somentor:
IGOR KRAMARIČ

Seznam učencev:
Jonatan Bergauer (5.b)
Sandra Jeseničnik (5.b)
Renato Kajzer (5.b)
Lucija Šprah (5.b)
Rok Kranjc (6.a)
Rok Pisnik (6.b)
Petra Malajner (7.a)
Matej Deutsch (7.b)
Mateja Sitar (8.a)
Albin Verčko (8.a)

Namen in cilji tedna:

- predstavitev bonsaja (kaj je to bonsaj?)
- pregled zgodovine bonsaja (izvor imena; bonsaj skozi zgodovino)
- osnovne oblike bonsaja (ogled in predstavitev na primerih)
- rastline primerne za bonsaj (naravni in sobni bonsaji)
- bonsaji iz semena in podtaknjencev, iz sadike in naravnih rastišč
- kako začeti (vzgoja in nega)
- kaj še potrebujemo ? (posode, orodje, zemeljski substrat, gnojilo; kako oblikujemo in vzgajamo?)
- razstava bonsajev (Gost: Igor Kramarič - gojitelj bonsajev)

Program dela:

1. Prvi dan:

- predstavitev bonsaja na primerih
- ogled slik
- pregled zgodovine bonsaja (izvor imena)
- osnovne oblike bonsaja (predstavitev in ogled na primerih)
- pregled literature o bonsajih

2. Drugi dan:

- ogled diapozitivov (bonsaji iz muzeja v Heidelbergu, Nemčija)
- rastline primerne za bonsaj (naravni in sobni bonsaji; ogled le teh)
- vzgoja (bonsaji iz semena, podtaknjencev, sadike in naravnih rastišč)
- nega (posode, orodje, presajanje, zalivanje, zemeljski substrat, gnojilo)

3. Tretji dan:

- praktični del: poizkus inspiracije gojenja bonsajev, sprehod po gozdu, ogled dreves in rastlin v
v naravni velikosti, primerjava le teh z bonsaji, posaditev te rastline)
- priprava na zaključno prireditev in razstavo

4. Četrti dan:

- predstavitev in razstava bonsajev - gost: Igor Kramarič (gojitelj bonsajev)

Zaključek:

V dnevih interesnega tedna se je naša skupina dodobra zblížala bonsajem in spoznavala, kaj se ujame in obdrži v posodah bonsaj? Čas, prostor, idealen svet, lastna videnja, razumevanja in spoznanja. Pri vtisu, ki nam ga vzbuja opazovanje bonsaja, imajo pomemben delež naši spomini in predstave. Ob gledanju bonsaja nam le-ti omogočijo doživeti samotno drevo na planjavi, zgrbančeno deblo ob gorskem prepadu, miren gozdiček na hribu. V nas zbuja občutek veličastnosti ali miline, mladosti ali davnosti, moči ali občutljivosti. V večini primerov nas bonsaji navdihujejo kot vsa umetniška dela. Šele z našim vzgajanjem in negovanjem drevo postaja bonsaj, ki upodablja naš način videnja in čutenja narave. Opazovalec bonsaja lahko zazna to povezavo in izmenjavo med negovanjem in izoblikovanjem, bogatenjem in spreminjanjem, med človekom in rastlino, med dajanjem in prejemanjem. Pri tem je zaobseženo celovito razmerje: **človek - narava - umetnost, kar bonsaj dejansko je.**

TISA
TAXUS BACCATA

DIVJA ČEŠNJA
PRUNUS
AVIUM

LESNIKA
MALUS
SYLVESTRIS

DREVO LETA

UČENCI

Vesna Srnko
Metka Slatinek
Mitja Sojč
Matjaž Petrič
Bojan Lončarič
Valerija Vinšek
Monika Vranc
Jani Helbl
Matevž Beigot

MENTORICA

Vilma Gašparič Pšunder

**STROKOVNI
SODELAVCI**

Ga. Heda Jenčič
dipl. ing. gozd.
g. Alojz Kosjek
dipl. ing. gozd.

NAMEN

- SPOZNATI TE TRI
DREVESNE
VRSTE
- OGLEDATI SI TA
DREVESA V
NJIHOVEM
NARAVNEM OKOLJU
- POSADITI SADIKE TEH
DREVES V ŠOLSKEM
PARKU
- OZNAČITI SADIKE
Z OPISOM
DREVES

V Sloveniji raste 56 različnih drevesnih vrst. Od tega števila je cca 15 vrst pomembnih kot surovina, preostale so nekako v ozadju in zaradi nepravilnega gospodarjenja izginevajo iz gozdov. Nekatere drevesne vrste- skorš, lesnika in drobnica, so uvrščene med naše najbolj ogrožene drevesne vrste, na katere smo s svojim gospodarjenjem vse pre pogosto pozabili. Da bi opozorili na ogroženost posameznih drevesnih vrst, so se gozdarji leta 1996 odločili da vsako leto predstavijo eno ogroženo drevesno vrsto.

Namen akcije je:

- predstavitev drevesne vrste, njena razširjenost in ogroženost
- pomen drevesne vrste v gozdnem ekosistemu in širšem prostoru
- povezanost drevesne vrste z živalskim svetom
- način gospodarjenja, da zagotovimo obstoj te drevesne vrste
- pomen drevesne vrste za človeka

DREVO LETA 1996 DIVJA ČEŠNJA

Češnja se spomladi ter jeseni loči od ostalih dreves. Njeni plodovi so užitni. Najbolj zanesljiv razpoznavni znak pa sta gotovo razločni rdeči žlezi, ki ju najdemo na peclju. Češnja ima značilno svetlečo skorjo, ki se pri starih drevesih lušči.

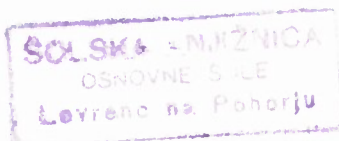
DREVO LETA 1997 TISA

Tisa rada raste na apnenih tleh. Meso na njenih plodovih je užitno, vse drugo je strupeno. V mitologiji tisa pomeni drevo smrti. Stare tise so kot naravni spomeniki zavarovane tudi pri nas. Robin Hood si je iz tise izdeloval loke.

DREVO LETA 1998 LESNIKA

Lesnika je do deset metrov visoko drevo. Njeni plodovi so užitni, vendar so trpkega okusa. Iz teh plodov se lahko stisne mošt. Plodovi so veliki od 2 do 4cm. Listi so dolgi 3 do 6 cm kratko koničasti.

V času interesnih dnevov smo se tudi mi odločili, da bolje spoznamo te tri drevesne vrste. Najprej smo si jih ogledali na slikah in poiskali podatke o njih v knjigah. Za pomoč smo poprosili tudi gospo Hedo Jenčič strokovnjakinjo iz zavoda za gozdove v Mariboru. Z gospodom Alojzom Kosjekom inženirjem gozdarstva smo si jih ogledali v naravi in poskusili trpke sadeže lesnike. Ker sadike teh dreves rastejo tudi v našem šolskem parku, smo poprosili še gospo Olgo Kasjak, da nam je izdelala tablice s katerimi bomo označili ta drevesa. Spoznali smo veliko novega o teh drevesnih vrstah in vsem, ki so nam z svojim znanjem in delom pri tem pomagali se zahvaljujemo.

INTERESNI TEDEN OŠ LOVRENC
SO OMOGOČILI:

ZAVOD ZA GOZDOVE

Maribor - Lovrenc

GG

Maribor - Lovrenc

KRUH - PECIVO

Avtoprevoznništvo
Joško Manfreda

Alfonz Šumer
predelava lesa

Turistična
agencija

Tabor

MARIBORSKA MLEKARNA

Mariborska plinarna

Certus Maribor
TURIST AGENT

Zavarovalnica Maribor

DIMNIKARSTVO ŽUPANEK
MARIBOR

Kopija Maribor

Horizont

Zavarovalnica Adriatic

630*1

Prisluhnimo govorici/knj.:

Inv: 12904/K

OŠ Lovrenc na Pohorju

012904